

L'illa dels terroristes espacials

Ens han avisat. Ho han fet amb un to que ha anat evolucionant: primer era el paternalisme propi dels defensors de la mare pàtria que, condescendents, alliçonon els temeraris habitants d'una colònia agosarada amb aspiracions secessionistes; després, i cada vegada més, l'histerisme nerviós de qui comença a veure que la cosa se li escapa de les mans i no té cap idea de com evitar-ho. Ens ho han dit del dret i del revés. Si després les coses van tal com ens han advertit, no tindrem dret a queixar-nos. I no ens queixarem, perquè el dret que ens interessa exercir, davant de tot, no és el de queixar-se com un nen malcriat que no vol assumir les conseqüències del seu eixelebrament, sinó el dret a decidir i acceptar els resultats de la nostra decisió. Per tant, senyores i senyors que patiu perquè molts catalans ens deixem arrossegat cap a derives "autodestructives", tingueu per ben segur que ja ho sabem. I, gràcies, però no cal que patiu per nosaltres. Després no direm que no ens havíeu explicat què passaria en una hipotètica Catalunya independent.

I quines són les prediccions catastrofistes que preveuen els profetes de l'Espanya indivisible?

Si Catalunya exerceix la seva sobirania i els catalans decidim crear un estat propi, "la independència condemnarà Catalunya a vagar per l'espai sense reconeixement internacional" i el país quedarà "exclòs de la UE pels segles dels segles", diu José Manuel García Margallo, ministre d'afers exteriors. Fent l'orni davant d'aquests viatges espacials, el president espanyol Mariano Rajoy afirma que "allò que oferiu és la cosa més semblant a l'illa de Robinson Crusoe que un es pugui imaginar". I, encara, per si no n'hi havia prou i elevat a la màxima potència el joc dels despropòsits, el ministre de l'interior, Jorge Fernández Díaz, assegura que "una Catalunya independent seria terreny adobat per al terrorisme i el crim organitzat". Així, doncs, si es compleixen aquests pronòstics apocalíptics, d'aquí a un temps els catalans ens podríem trobar en una illa solitària que vagi eternament, plena de terroristes i mafiosos, per l'espai interestel·lar.

Si aquesta és tota la capacitat argumentativa dels qui diuen que volen protegir-nos contra la nostra pròpia dèria, si a aquestes altures no han estat capaços de generar un discurs més convincent ni, encara menys, contrarestar el desig de la majoria de catalans amb propostes sòlides i clares que convidin a replantejar l'horitzó que ens hem marcat, no hi ha res que faci pensar que el futur dels catalans sigui a les mans de ningú més que de nosaltres mateixos.

El que sembla que no dubta ningú (i això ens hauria de fer rumiar) és que si arribem a exercir el dret a decidir, el sentit de la nostra decisió anirà en una direcció molt concreta.